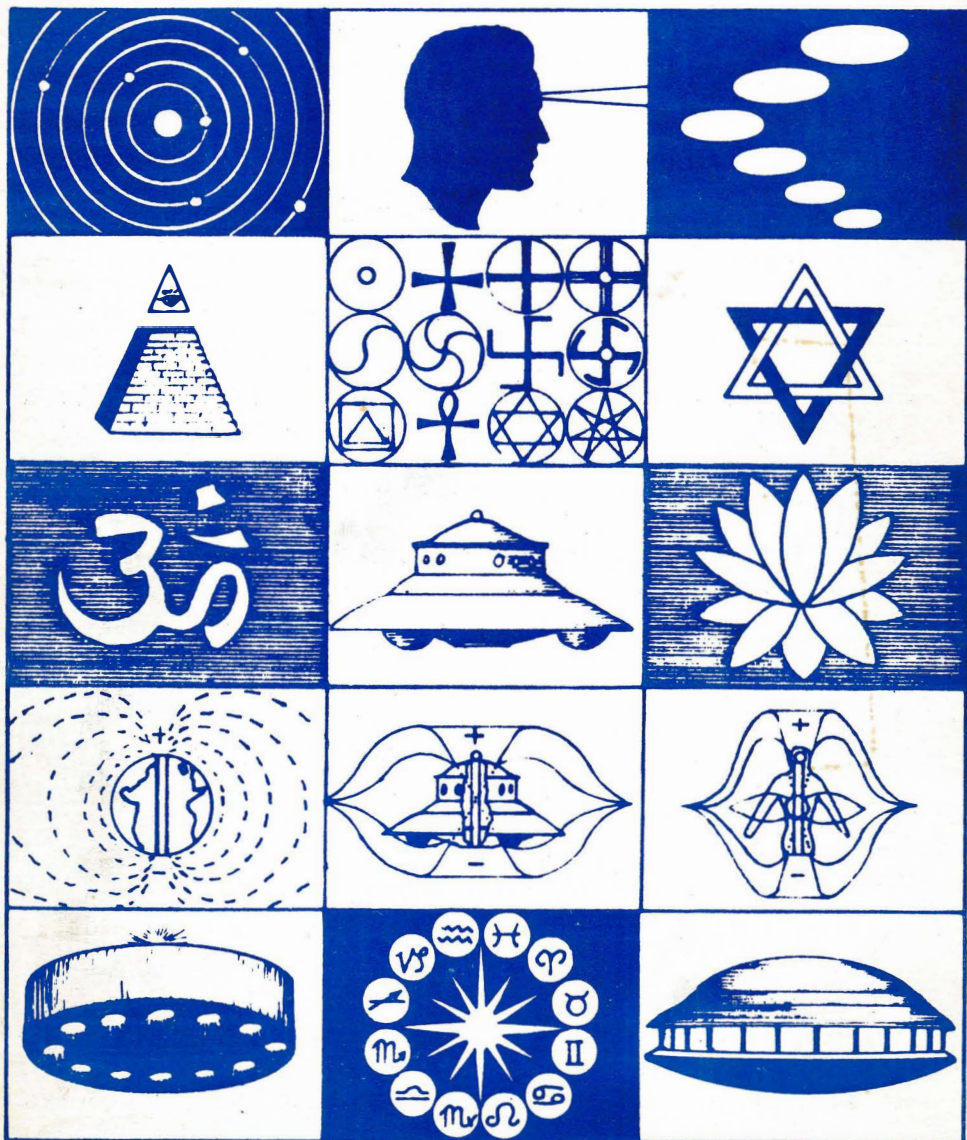

• FAKTA? •

Nr. 2 1970

mars — april

1 årgang

Tidsskrift for kosmisk filosofi, UFO, fysiske og psykiske fenomen og uvanlige hændelser.

F
A
K
T
A
?

Postboks 2720, 5010 Bergen - Møhlenpris.

Ansvarlig redaktør: Asle Overholdt.

Kommer ut med 6 nummer i året og drives
uprofitabelt. Pris pr. år (abonnement)
kr. 20,00. Postgiro 32 17 52.

Forsidetegningen: Knut AAsheim.

RELATIVITETSTEORIENS LIGNINGER GIR NYE PARTIKLER

av Eddie Morild

For en del av leserne vil det sikkert være kjent at Einsteins relativitetsteori bygger på det postulat at lysets hastighet i vacuum er konstant og en øvre grense for den hastighet materielle legemer kan nå. Rent erfaringsmessig har dette vist seg å stemme hittil.

Det er et stort filosofisk spørsmål om vi i det hele tatt er i stand til å observere noe som går fortere enn lyset. Men vi skal ikke her gå nærmere inn på dette eller teoriens øvrige konsekvenser, det har for såvidt ingenting å gjøre med det følgende.

Hvis man nå antar at noe kan få større hastighet enn lyset i vacuum og setter dette inn

i teoriens ligninger, kan man få frem en type partikler som viser helt ekstraordinære egenskaper. Disse kalles for tachyoner (gresk: tachys = hurtig), og er av en såkalt imaginær natur. Ved løsning av ligninger fra fysikk og matematikk fremkommer ofte slike imaginære løsninger som skjønt de matematisk sett er likeverdig med reelle løsninger, må forkastes fordi de ikke gjelder i vår "fysiske" verden.

Disse partiklene som altså er "ikke-fysiske" vil kunne nå ubegrensede hastigheter oppover, men er nedad innskrenket til lysets hastighet. Videre vil de kunne bære med seg energi, men jo mindre energi de har jo

hurtigere går de. Teoretisk sett kan de også ha negativ energi, og de viser også det forhold at en person kan synes å se kun ett tachyon, mens en annen vil insistere på at han ser hundreder. Flere egenskaper kunne nevnes, men vi skal innskrenke oss til det mest interessante: Matematisk kan tachyonene vises å danne et kvante-felt, felter som har muligheter for elektromagnetisk vekselvirkning med den "fysiske verden".

Den mest fascinerende tanke er at tachyon-felter kan komme til å interferere med våre hjerner. Denne mulighet vil sikkert de fleste vitenskapsmenn vike tilbake for, av den grunn at man mener å kjenne hjerneprosessene så godt at det ikke trengs nye faktorer for å forklare dem. Disse prosessene er biokjemiske reaksjoner der en livlig energi-utveksling finner sted. Med litt fantasi kan man tenke seg at det under disse reaksjoner også vil dannes tachyonfelter avhengig av den prosess som finner sted. Feltene vil bre seg som vanlige radiobølger og oppfanges av hjerner som på en eller annen måte er inn-

stilt på samme "frekvens". Her kan feltene avgi sin energi og fremkalle tilsvarende hjerneprosesser hos "mottaker" som hos "sender".

Det faktum at slike partikkelfelt alltid vil bre seg fortere enn lyset, innebærer også at de kan synes å komme fra fremtiden!

Det er nå meget nærliggende å knytte disse partiklene til det vi kaller ånd (i motsetning til materie), og til oversanselige fenomener. Det overlates til leserne selv å gjøre seg opp en mening om hvorvidt den nevnte mekanisme kan tenkes å gi noen forklaring på slike ting. Man må bare huske på at det hele er en teori, matematisk sett er partiklene virkelige nok, men å trekke forhastede slutninger skal man være forsiktig med, og foreløpig nøye seg med teorien som en slags filosofisk tyggegummi.

+

ETTERTRYKK FORBUDT uten forfatterens tillatelse!

+

NB! Forfatteren har sagt seg villig til å besvare eventuelle spørsmål fra leserne. Red.

Sveitsisk psykolog avslører:

KAIN-MENNESKET BLANDT OSS

I mars 1961 fikk den sveitsiske psykolog L. Szondi i oppdrag å undersøke en 50 år gammel mann. Han fikk ikke vite noe som helst om sin pasient, hverken navn, stilling eller sykdomsbilde.

Undersøkelsen skulle være "blind" noe som betydde at psykologen risikerte hele sin velrenomerte test-metode.

+

En riktig bedømmelse av mannen ville på den annen side være en bekreftelse på at hans spesielle testmetoder holder mål.

Szondi slo fast at den femtiårige ukjente var en typisk "Kain", det vil si et menneske som under givne omstendigheter ville kunne begå mord, og dessuten at denne spesielle mann var en fare for samfunnet han levde i. Den siste setningen i "blind-diagnosen" lød: Mannen er en forbryter med en uhelbredelig trang til å myrde. Vi vil gjerne få tilføye at vi i vår 24-årige forsøkspraksis som

omfatter mere enn 6000 forsøks-serier aldri har funnet noen som har ligget så nær opp til det typiske Kain-mønster vi opererer med. Det dreier seg således om et ganske enestående tilfelle. Zurich, 1. april 1961.

+

Kain lever.....

Først et år senere fikk Szondi vite hvem den ukjente var. Hans navn: Adolf Eichmann!

Tilfellet Eichmann er et avsluttet kapittel, men tilfellet Kain er det ikke, ifølge Szondi og hans medarbeidere. Helt siden Kain slo ihjel sin bror Abel, har mord eksistert blandt mennesken

Hvorfor et menneske myrder sitt medmenneske er det blitt gitt forskjellige svar på. Teologer forklarer det ved å vise til konflikten mellom lysets og mørkets makter, kampen mellom det gode og onde i menneskets sinn. Filosofer har gjort det til et spørsmål om etikk, og moderne samfunnsforskning mener at det er et utslag av den aggresjon som er

nedlagt i oss for at vår art skal kunne bevares.

+

En skjebne.

Psykologen Szondi, som nylig har gitt ut en bok med tittelen "Kain - Gestalten des Bösen", har i mange år vært opptatt av å samle alle data omkring mordere, krigsforbrytere og andre typiske voldsmennesker, og ut fra dette sitt innsamlede materiale forsøkt å lage et bilde av en bestemt type menneske, med bestemte felles trekk, med andre ord den typiske Kain. Det å være en Kain, er en skjebne, mener Szondi. Kain lar seg beskrive og oppspore, gjennom data, stamtavle, levnetsløp, kliniske undersøkelser og psykologiske tester.

Dr. Szondi selv ser på Kain - figuren som en direkte etterkommer av den gammel-testamentlige skikkelse, som bibelens broder-morder har dagens Kain-skikkelse bestemte karakteristika: misunnelse - fordi Gud tar i mot Abels offer, fordi Abels kone er penere enn hans egen, fordi Abel eier ting han ikke eier. Dessuten er Kain i sine følelsers vold, han myr-

der i affekt, og aldri etter nøye overveielse.

+

Det stille vann.

Alle Kain-skikkelser, påstår Szondi, lider under stort sett det samme sykdomsbildet, de søker de samme slags erverv, og bruker de samme muligheter for å lette sitt indre trykk.

I det ytre er Kain-mennesket rolig og avbalansert, det stille vann med de umerkelige dype understrømmer. Også grekerne hadde sin Kain-legende, de kalte ham den "mørke". Ingen drømmer om hva som foregår i Kains sinn, han betraktes selv av sine aller nærmeste som harmløs, stille og veltilpasset. At han til slutt dreper, kommer alltid som et sjokk på omgivelsene. Han lider under såkalte paroxysme sykdommer, har ofte sterke anfall av epilepsi, migrene, stamming, viser akutte pyromane tendenser, og ligger ofte under for søvngjengeri.

+

6% av oss.

Kain - mennesket vil gjerne selv "sosialiser" sine sterke affekter, han velger seg et yrke

som gir ham sjanse til å kanalisere sin trang til plutselig og voldsom aktivitet. Derfor blir han smed, brannmann, pyrotekniker osv.

Slik lever bibelens Kain videre midt iblandt oss, hevder Szondi. Han beregner hyppigheten av ekte "kainitet" til å være ca. 6% av menneskheten, mens hele 14% av oss har kainistiske tilbøyeligheter. Som oftest sover Kainskikkelsen i oss, den kommer bare sjelden til syne.

+

Hva med makthaverne?

Det er naturligvis en trøst, men også en fare i dagens kompliserte samfunn. For Kain-mennesket kan bare oppspores og avsløres når det havner som pasient hos psykiatrikerne, - slik

Eichmann til slutt gjorde det. Men hvem sender en Eichmann til undersøkelse i tide?

Kain - skikkelsen befinner seg vanligvis ganske andre steder enn på psykiaterens benk. Sirhan kom ikke til psykiater før han myrdet, den rolige studenten i Austin som plutselig tok livet av 40 mennesker hadde ingen drømt om å sende til psykiater, og hvem i all verden hadde våget å sende en Hitler til undersøkelse?

Det viktigste spørsmål Szondi reiser i sin bok blir derfor dette: hvordan skal vi kunne få alle makthaverne i det moderne samfunn til å underkaste seg en psykologisk test? Egentlig har samfunnet rett til å forlange at dette blir gjort. (VG, 18.7.69.)

EKSPEDISJON ETTER INKA-SKATTER

Quito, Ecuador, (NTB-Reuter).

En ekspedisjon sendt ut for å lete etter de legendariske skattene til inkaene, er blitt skygget av en ukjent stamme i Andes-fjellene.

Ekspedisjonens leder, briten Ernest Trigg, har meldt om oppdagelser av mystiske fotavtrykk. Videre har de hørt fottrinn fra jungelen rundt ekspedisjonens leir i 4.600 meters høyde. Men de mystiske stammefolkene som skygger ekspedisjonen har aldri vist seg. Trigg har den teorien at denne "fantom-

stammen", er etterkommere av sabelafolket - de tradisjonelle voktere av inkaenes skatter.

Ifølge sagnene skal inka-folket ha begravd sine skatter i Los Llanganates-fjellene da spanjerne i 1533 henrettet deres siste fører, Atahualpa.

For noen år siden hadde en sveitsisk antropolog lignende opplevelser, da han under sin ekspedisjon ble skygget og frastjålet mat og utstyr mens han sov.

En tysk oppdagelsesreisende forsvant for mange år siden i området, og en av teoriene går ut på at han ble tatt til fange av de innfødte. (Adresse - avisa, 29.4.67.)

FRI ENERGI

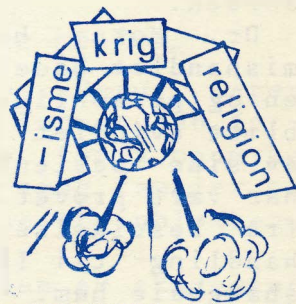
Et apparat som ligner en bordmodell av en radio, forbundet med en antenne og jord-forbindelse, gir meget sterkt lys til flere dusin 100W lamper, strøm til varme-ovn, et strykejern og, om nødvendig, et par apparater til; således er den frie kosmiske energi - mottager av i morgen. Med masse-produksjon kunne den selges for 600 dollars. Det vil gjøre hus-eiere, forretningsmenn, de mekaniske verksteder og små fabrikker helt uavhengig av de gammel-dags systemer som nå er i bruk.

Men hva er dette her?? Er det trick eller svindel? Hvorfor kan dette instrument ikke kjøpes?

Såvidt bilder, dokumenter og attester fra 30

års arbeide kan bevise noe, så er det hele ekte nok. Dr. T. Henry Moray fra Utah er ikke noen amatør, men en kjent og aktet fysiker som begyn-

"....OG
DE FOR-
UNDRER
SEG
PÅ....

HVORFOR VI IKKE
LANDER OG
FORSØKER Å
KOMMUNISERE
MED DEM!"

te på sine undersøkelser for mer enn 40 år siden. Han kommer ikke med noen påstand som han ikke har beviser for. Han har aldri lovet å fly til Månen på en bestemt dato, som andre har gjort. Han leder sine egne laboratorier med et ekspertpersonale.

At vi har det travelt med atomverk, med uhyre kostbare ødeleggelsesmaskiner, mens vi har fri energi like for hånden, er kun et av de tragiske tilfeller, hvor fremgang ved genial begavelse, sunn sans, og sant sosialt ansvar må kjempe mot de store penge-interesser, og andre mørke makter her på Jorden.

Dr. Moray har vært mishandlet både i pressen og personlig. Han har blitt svindlet av noen av sine pasienter. Det har vært prøvet alt, like fra besvikelse og mishandling til likefrem å shanghaie ham. Hans liv har vært den store oppfinners. Han har i årevis arbeidet til menneskets gagn. Han har vært hånet, ydmyket, nesten drept til takk derfor. Det er kastet et slør over denne manns arbeide og hans resultater. I 1925 skrev han om sin

første oppfinnelse. Hans bok "Beyond the lights rays" (hinsides lysstrålene) ble utgitt i 1931 sammen med et velde av dokumentare bevis for hans resultater.

Forgjeves. Alt ble forbigått i taushet i finansielle kretser. Til tross for bekreftelser i hundrevis av øyenvidner og uavhengige observatører, (blandt dem mange eksperter og industrimenn av en helt annen kaliber enn de før omtalte) ble hans stråle-energiprinsipper og hans instrumenter ikke akseptert.

En annen form for energi og magnetisme eller elektrisitet, og tydeligvis av en meget høyere frekvens, er fanget i et mottagersett med helt nye rør, kondensator og oscillator, og således hindret i å løpe tilbake til den kosmiske reserve. I stedet for blir den dirigert igjennom oppfinnersens kontrollapparater. De andre apparater blir tilsluttet og arbeidet utføres. Dette arbeide inkluderer med 50 000 - 60 000 volt til disposisjon i det omtalte bordapparat, herding av metaller, dens omdannelse, og en meget vellykket terapeutisk

metode.

Dr. Moray har ikke uttalt seg om rumflyvning ennå, men det sier seg selv, at med kosmisk energi disponibelt til utførelse av tyngre arbeide, skulle oppbygningen av et antityngdelovsapparat ikke bli umulig.

Fire millioner dollars er nødvendig for å etablere stråle - energi på kommersiell basis, pluss mot, tålmodighet og utholdenhet i den kommende kamp mot menneskehetens fiender samt urokkelig tro på hjelp fra en høy-

ere universell, eller hvis De vil, himmelsk makt. Mange mennesker håper på en verdensomspennende, men fredelig revolusjon, som virkelig kan bringe frihet til alle nasjoner og eliminere både kapitalisme og kommunisme samt lede oss frem til et sant interplanetarisk broderskap, og en bedre måte å leve livet på. Men så må oppfinnelsen av fri energi, og den riktige bruk av denne, gå forut.

APPROACH/UFO-nytt, 12.60.

STEINBLOKKER MYKES OPP AV URTER

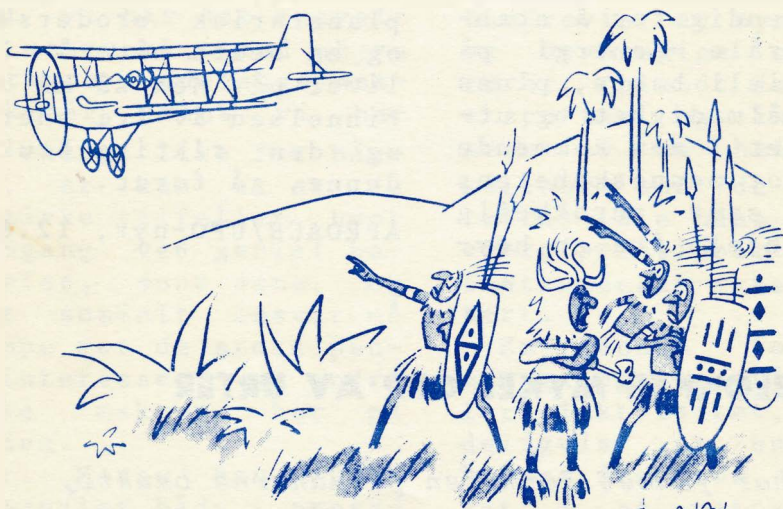
Pater har funnet formelen peruanerne brukte.

Presten og arkeologen fra Cuzco, Peru, pater P. Jorge Lira, bekrefter at han har funnet den formelen som de gamle peruanere brukte for å oppmyke de steinblokker som de brukte til sine templer og festninger, slik at de kunne tilpasse steinblokkene nøyaktig ovenpå hverandre.

Professor Teófilo Cárdenas, medlem av akademiet i Quechua, og direktør for stråleprogrammet "Cosco Pacar Harhui", bekjentgjorde at Pater Lira, som i 40 år har viet seg til arkeologien, er opphavsmannen til denne sensasjonelle oppdagelse.

Professor Cárdenas sa også at denne pater fra Cuzco, i en avhandling som vil bli trykt i Lima, vil avsløre hvordan inkaene behersket steinen og kunne omdanne den til en myk masse og forme den som de ville. Skriftet blir ledsaget av en serie fotografier som viser avtrykk av hender, never, albuer,

knær og føtter i steinmurene ved Saesayhuaman, Ollantaytambo, Chinchero og Quenco. "Pater Lima", erklærte han, "har funnet en urt som inneholder en saft med hvilke de gamle innbyggere i Cuzco oppløste steinen og han har med hell utført noen eksperimenter, hvor mindre steiner er gjennomgått en oppmykningsprosess. Inkaene kjente antagelig en hemmelighet som påskyndet prosessen og muliggjorde oppmykningen av enormt store steiner". (Dagbladet, 16.8.67.)

"SUMP-GASS!"

(ポスト誌より)

Praha. (AP). Flygende tallerkener er ikke noe nytt fenomen, hevder det tjekkiske bladet Vecerni Praha. Allerede under den romerske keiser Marcus Aurelius ble en enorm lysende "tallerken" sett over Aten.

Tsjekkske historikere hevder at en "rasende, flammende drage" dro over Prahasky himmel i 1130 og 1142, og i 1344 viste den seg i den tyske byen Feldkirchen. Den for over himmelen i rasende fart, mens intetanende innbyggere var ute og gjorde sine innkjøp på markedsplatsen. Det oppsto ingen panikk.

I det 18. og 19. århundre var fl. tall. og andre rariteter fra himmelrommet så vanlig at barna lærte om dem på skolen. (Adresse-avisa, 17.8.67.)

LEVITASJON – EN FASCINERENDE GÅTE

The Encyclopaedia of Psychic Science, sammen-
satt av dr. Nandor Fodor, definerer levitasjon som
"fysiske gjenstander som svever oppe i luften -
bord, piano, etc. - eller mennesker i strid med
tyngdeloven og uten noen synlig hjelp".

Blandt de medier som har demonstrert levitasjon
er Daniel Douglas Home den mest berømte. Hans
første levitasjon skal ha inntruffet den 8. august
1852 i Manchester hjemme hos en mann ved navn Ward
Cheney. En reporter fra Hertford Times skrev:
"Plutselig og uten at de nærværende ventet seg det
beveget D.D. Home seg opp i luften. Jeg holdte tak
i hans hånd hele tiden, og jeg kjente hans føtter
- de var løftet tre desimeter over gulvet. - Atter
og atter løftet han seg fra gulvet. Tredje gangen
var han oppe under taket i leiligheten, som både
hans hender og føtter rørte ved".

Ettersom Home ikke alltid var i trance når
levitasjon inntraff, har han gitt oss en redegjør-
else for sine fornemmelser. I sin selvbiografi
skrev han: "Under disse levitasjoner erfarer jeg i
alminnelighet ingenting spesielt hos min kropp
utenom hva jeg skulle kunne beskrive som et over-
flod av elektrisitet (an electrical fullness) ved
mine føtter".

Homes levitasjoner ble så mange og så pålitelig
attestert at de tilsammen sis å utgjøre et av-
gjørende bevis for fenomenets eksistens.

Sir William Crookes, den store naturvitenskaps-
mann og psykiske forsker under 1800-tallet, skrev
om Homes mediumskap: "De fenomen som jeg er beredt
å vitne om, er så ekstraordinære og strider så
fullstendigt mot de dypeste lovfestede vitenskape-
lige overbevisninger - blandt annet tyngdelovens
urokkelighet - at enda nå, når jeg tenker tilbake
i minnet hva jeg bevitnet, er det en strid i mitt
sinn mellom logikken, som forklarer levitasjon som
vitenskapelig umulig, og bevissheten om at mine
fysiske sanser, både min følelse og mitt syn - og
deres inntrykk forenes med samtlige andre mennesk-
ers inntrykk som var nærværende - ikke er løgn-

aktige vitner når de taler mot de oppfatninger som jeg på forhånd hadde".

Et berømt medium fra vårt århundre er 83-årige Gladys Osborne Leonard. En av de merkelige psykiske krefter som hun viste under 50 års mediumskap, var levitasjon. En gammel venn av henne, selv medium og erfaren psykisk forsker, Donald A. Nickelson, som delte et hus med henne ved kysten i Tankerton, Kent, berettet ved et foredrag i London for en tid siden at han hadde sett hvordan hun leviterte ofte under stille kveldsturer i nærheten av bostedet. Ved nærmere 60 års-alderen fant hun sine psykiske krefter "pånyoppladdet" når hun kunne manifestere dem på dette sett.

Det har også forekommet at mer enn en person har levitert ved ett tilfelle, skjønt dette er noe meget usedvanlig. Ett tilfelle da tre personer leviterte på samme tid nevnes av dr. Fodor i forbindelse med mediet Ruggieri. Dette tilfellet ble beskrevet av dr. Nicholas Santangelo i Venosa i et brev til en lærerkollega, dr. Paul Joire: "Når mediet Ruggieri begynte å sveve i luften, holdt jeg han hårdt i hånden, og jeg ble selv dratt med slik kraft at jeg nesten mistet fotkontakt med gulvet, men jeg holdt fast i hans armer. Så ble jeg løftet opp i luften sammen med min følgesvenn, som befant seg på mediets andre side. Vi ble alle tre løftet opp til en høyde på minst tre meter (yards) over gulvet. Jeg kjente tydelig at jeg med mine føtter rørte lampen som hengte i taket".

Den berømte franske 1800-tallsforsker dr. Charles Richet, professor i fysiologi i Paris, oppteignet mange tilfeller av "semilevitasjon". Ved disse tilfeller leviterte mediet opp på bord, mens de satt i en stol og holdt seansdeltakernes hender.

Baron von Schrenk-Notzing, berømt tysk forsker, beskrev på en kongress 1927 et tilfelle da en ung mann leviterte sin kropp 27 ganger gjennom pusteøvelser. (Søkaren, 5.66.)

Fanatisme vil si, at man fordobler sine anstrengelser, etter at man har glemt sitt mål. (Santayana.)

VED GUDS HJELP

Fra vatikanet sakser vi meldingen om at paven har utnevnt den hellige Josef fra Cupertino til alle romfareres spesielle skytshelgen. Josef var en franciskanermunk som ble kanonisert i 1767 etter at en pavelig undersøkelseskommisjon kunne fastslå at han "beviselig i mer enn 70 tilfelle ved Guds hjelp og nåde lyktes unndra seg jordens tyngdekraft". (Vi Menn, 29.3.67.)

SPØKELSER MIDT PÅ DAGEN?

av O. Førseth

Det som her fortelles hendte i Älvdalen i Dalarna for noen år siden. "Vi hadde nettopp spist middag, min kone og jeg, og som vi brukte gikk vi opp i annen etasje til hennes foreldre for å drikke kaffe sammen. De hadde også spist, og vi satte oss ned og pratet.

Svigerfar, Martin, hadde ikke satt seg men holdt på med kaffekokingen. Da den kokte skjenket han seg en halv kopp og sto og smakte på den. Han står og ser ut mot den lange grusveien gjennom villakvarteret, og sier så plutselig:

"Men hva er det for en svartkledt dame som kommer der?" Vi styrter alle mot vinduet, og ganske

riktig. Mot oss på høyre side av veien eller gaten kom det en lang, svartkledt dame med lange hvite hansker på. Hun var meget blek og gikk fort mot oss.

"Så stille hun går", sier svigerfar. Jeg lyttet til knasing av grus under skoene hennes, men hørte ikke noe. Da svinger hun plutselig til høyre rett under oss og går nedover mot furuskogen ved elven.

"Kom!", roper jeg til kona, "dette må vi undersøke nærmere!" Vi springer ned trappen og langer ut for å ta igjen damen, som nå beveger seg nedover mot elven. Vi tenkte ikke på å være redd. Det bærer nedover

mot elven, og vi så henne tydelig 30 meter foran oss. Der går hun opp en forhøyning og kom ut av syne bak den. Vi løper så vi blir anpustne oppover, og tror vi er like innpå damen. Men nå var hun forsvunnet. Hun kunne umulig ha nådd elven, men borte var hun!

Vi så tause på hverandre. Hadde vi skjemt oss ut med å fly etter noe vi trodde var et menneske? Vi tiet, vi ville ikke nevne det for noen.

En uke senere kom jeg i prat med naboen tvers over gaten, Ivar Karlsson. Han hadde holdt på å reparere stakittet rundt haven sin da den sortkledte gikk forbi. Også han hadde spesielt lagt merke til at skrittene ikke kunne høres.

Forklaringen?

Bare gjetninger. Men fjorten dager før hadde en kone dødd plutselig. Da mannen kom til middag lå hun død på gulvet. Var det henne?

TUSEN ÅR GAMLE HEMMELIGE UNDERJORDISKE VEIER

Tasjkent (APN): Allerede Herodot nevner noen "hemmelige ukjente veier" som massagentene (de nåværende kasakhers og usbekeres forfedre) flyktet langt opp i fjellene fra den persiske konge Kir. Senere forfattere som Rashid-ad-Din og Dsjueveini skriver mer konkret om underjordiske veier i området ved den nåværende Tasjkent og Tsjumkent.

Den sovjetiske forsker og akademimedlem Margulan skrev i 1950 av det fremdeles blandt stedets innbyggere går sagn om de hemmelige veiene.

Den kasakhstanske historikeren Dukenbai Dossjanov arbeidet i flere år med å løse den 1000 år gamle gåten, inntil en av de eldste innbyggerne i landsbyen Sairam viste ham inngangen til en underjordisk vei.

Selve veien er dekket med tørr sand. En mann av gjennomsnittshøyde kan stå oppreist under taket som er hvelvet. Dossjanov undersøkte en hel kilometer av veien uten å støte på noen form for avstivning, og uten å finne noe tegn til ødeleggelse i tak eller vegger.

For hvert 40 - 50. skritt var det en åpning i taket opp til overflaten.

Forskeren fant også en underjordisk vei i nærheten av byen Turkestan i Sør-Kasakhstan, og han kunne fastslå at veien senere var blitt brukt til religiøse ritualer.

Undersøkelsene av de gamle underjordiske veiene i Sør-Kasakhstan er bare såvidt begynt, og hvem vet hva som senere vil komme for dagen. (Trønder-avisa, 13.6.67.)

ÅTTE MILLIONER MÅL JORD SYNKER I USA

Det er store strøk i amerikanske gruvestater som er i ferd med å synke, slik at husene i mange byer slår sprekker og det blir anrettet skader for millioner og atter millioner dollar.

Det er grubegangene som strekker seg over svære områder under jorden som har skylden.

I en rapport som innholder skarp kritikk mot

grube-industrien sier Federal Bureau og Mines (Grube-direktoratet) at denne synking hittil har skjedd over områder på tilsammen 8 millioner mål, og at 4 millioner mål til vil synke innen år 2000. Direktoratet bringer en liste på 200 byområder i 28 stater - 17 av dem stater med kullgruver - hvor grunnen kan synke i den grad

at svære skader vil bli anrettet. Det gjelder bl. a. store byer som Birmingham i Alabama, Springfield i Illinois, Des Moines i Iowa, Kansas City i Missouri St. Louis, Missouri, Detroit i Michigan, Cleveland i Ohio og Tulsa i Oklahoma.

Det gjelder i mange tilfeller områder hvor grubedriften begynte for over et århundre siden og forlengst er slutt, slik at det ikke finnes noen å kreve erstatninger av. Føderale og delstatsmyndigheter har hittil ydet 70 millioner dollars (350 millioner kroner) for å fylle opp noen av de farligste

forlatte grubegangene før de styrter helt sammen. Man regner at 2,3 millioner mennesker i 19 delstater - 80% av dem i den rike grubestaten Pennsylvania - lider helsemessig, økonomisk og psykisk under problemene som de forlatte grubegangene skaper. Det gjelder ikke bare synkingen, men også branner som har rast i årevis og som det synes umulig å slukke - i ett tilfelle har det brent i en kullgruve siden 1915, hvilket har ført til at en liten by måtte nedlegges på grunn av gassene fra gruben. (Ingeniør-nytt, november 1969.)

SKAPNINGER AV UKJENT OPPRIN- ELSE I CANADA?

Folk i Nordegg i det nordvestre Alberta er overbevist om at en flokk kjempemennesker streifer omkring ved foten av de nordre deler av Rocky Mountains. Det er planlagt en ekspedisjon som skal undersøke skapningene nærmere.

De siste rapporter om de ape-lignende hårete kjempeskapningene kommer fra fem arbeidere ved et dam-anlegg langs den nordre del av Saskatchewan-elven 10 kilometer syd-vest for Edmonton, hovedstaden i provinsen Alberta. En av arbeiderne har forklart at skapningen satt oppe i fjellsiden og så på anleggsarbeidet. Han sa at skapningen var 4,5 meter høy, mørk og med hår over hele kroppen! Indianerne i området mener at det er en familie på fire kjempeskapninger som bor et eller annet sted i fjellene. (Morgenposten, 10.9.69.)

BESØKENDE FRA DET YTRE ROM

av Vyacheslav Zaitsev

Den stadig utvidede kjennskap til Universet betyr sedvanligvis flere gåter enn oppdagelser. Etterhånden som mennesket løser et nytt mysterium, blir han grepet av fornyet tvil og kvaler; han har fanget et glimt av et annet mysterium, som ligger forut. For forskeren - på ethvert område - er det sannsynligvis dette ennå uoppdagede territorium, som sees ubestemt i det fjerne, som setter nye gnister i søkningen etter kunnskap.

En rapport fra en kinesisk arkeolog forbløffet verden, da den ble offentliggjort i 1965; han hadde ut av gamle stumper av viten sammenstykket en forbløffende teori om rumskip, som besøkte Jorden for 12.000 år siden. Det tyske tidsskrift, "Das Vegetarische Universum", skrev om hans forskning:

"I et kvart århundrede har arkeologer, som utforsket huler i Bayan-Kara-Ula fjellene ved grensen mellom Kina og Tibet, funnet eldgamle utseende stenskiver, som

var dekket med uleselige mønster og hieroglyffer. I alt er 716 slike skiver blitt oppdaget, som åpenbart daterer seg adskillige tusen år tilbake.

I likhet med en gram-mofonplate har hver skive et hull i midten, hvorfra en dobbel rille går i en spiral utad. Rillene er ikke lydspor, men den merkeligste skrift, som er funnet i Kina eller overhodet i hele resten av verden".

Arkeologer og tydere av gamle skrifter vred sine hjerner i et forsøk på å prøve å løse spiralenes hemmelighet. Resultatet av den kinesiske arkeologs forskning var så rystende, at akademiet for PreHistorie i Peking forbød offentliggjørelse av hans verk. I tidens løp ble det dog oppnådd tillatelse til dette, og professoren og hans fire kolleger offentliggjorde sine samlede verk under den interessante tittel: "Fureskrift, som har relasjon til rumskip, som ifølge opptegnelsene på skivene, eksisterte for 12.000 år siden."

Hulene høyt oppe i Bayan-Kara-Ula fjellene er bebodd av Ham- og Dropastammer - skrøpelige, forkrøplete menn, som gjennomsnittlig er 125 cm. høy. Inntil dato har man ikke kunnet klassifisere dem i etnografisk henseende. Faktisk finnes det kun ytterst sparsomme detaljerte opplysninger om stammene.

Etter å være blitt dechiffreert lød en av de hieroglyffer, som antagelig var blitt nedfelt av en medlem av Ham-stammen: "Dropaene kom ned fra skyene i sine glidere. Våre menn, kvinner og barn gjemte seg i hulene 10 ganger før soloppgang. Da de tilsist klarte å forstå Dropaenes tegnsprog, ble de klar over, at de nyankomne hadde fredelige hensikter....."

En annen hieroglyff fra Ham-stammen uttrykker sorg over tapet av stammens egne rumskip ved en farlig landing mellom høye fjell og de feilslåtte forsøk på å bygge nye.

Etter de kinesiske arkeologers mening er Bayan-Kala-Ula hieroglyffer så mystiske, at deres oversettelse og anvendelse til vitenskapelige

forskninger krever den yderste omhu.

For å oppnå ytterligere opplysninger ble skivene skrappt fri for vedhengende klippepartikler og sendt til Moskva for å bli studert. Videnskapsmennene der gjorde to viktige oppdagelser. Man fant, at skivene innholdt en stor mengde kobolt og andre metaller - en rystende oppdagelse. Ytterligere undersøkelser røpet, at skivene vibrerer med en usedvanlig rytme, som om de er besatt med elektrisk ladning eller var en del av et elektrisk kretsløp. De 12.000 år gamle skiver forblir dermed en utfordring for vitenskapen.

Legender fra det gamle Kina forteller, at små magre menn med gule ansikter kom ned fra skyene. Men jordiske stammefolk følte en avsky for de besøkende, etter som enorme hoder og ytterst tynne og svake legemer ga dem et heslig utseende, og "noen folk på hurtige hester" be-seiret dem.

Virkeligheten synes å bekrefte legendene. I noen av Bayan-Kala-Ula hulene har arkeologer og speleologer funnet tolv tusen år gamle levninger

av graver og skjeletter. Levningene hører til menneskelige vesener med kjempestore kranier og utviklede skjeletter. De kinesiske ekspedisjoner, som oppdaget lokalitetene, rapporterte, at de hadde funnet "en utdødd apeart". Men såvidt vi-tes begraver ikke aper hverandre i graver eller skriver hieroglyffer på stenskiver.

Hva som ytterligere gjør spørsmålet innviklet er, at de indre veggene i hulene mange steder er dekket med bilder av den oppstigende sol, Månen og stjernene, hvorimellom det er anbragt en mangfoldighet av ertstore flekker (muligens små bilder), som synes å nærme seg Jorden i et fjellignende område.

Himmelegg.

Et peruviansk legende går ut på, at Perus urinnvånere ble født ut av bronsje-, gull- og sølvegg, som var falt ned fra himmelen. Eventyret siteres, men kommenteres ikke i Jean Elisee Reclus berømte bok: "La Terre".

En variant av egg-legenden er videreført i de berømte Tassili freskoer som ble funnet i hjertet

av Sahara, av en fransk løytnant ved navn Brenand. Kort etter ble stedet undersøkt av en fransk ekspedisjon, som ble ledet av Henri Lhote, som senere skrev

"Den Store Marsgud".

10.000 år gammel,
6 m. høy huletegning
i Tassili, Sahara.

"Ettersøkningen etter Tassili freskoene". I tilknytning til bilder av dyr og jaktscener avmaler freskoene merkelige skikkelser kledt i noe som likner rumdrakter og sfæriske hjelmer. Hjelmene er ganske avgjort forbundet med

draktene, noe som ikke frem-maner noen assosiasjoner med rituelle hovedkledninger eller jaktutstyr. Heller ikke er det noen assosiasjon med de jegere, som, etter hva noen lærde menn antar, anvendte skall av strutsegg til hjelmer. Lhote kalte de gåtefulle skikkelser for Marsmenn.

Under beskrivelsen av de gamle tegninger på huleveggene nevner den franske forsker, at en av dem forestiller "en mann, som kommer ut av et eggformet objekt, som er dekket av konzentriske cirkler. Objektet likner et egg eller muligens en snegl".

Altså synes det peruvianske legende og Tassili freskoene å ha noe til felles. Men parallellen stanser ikke der. På et senere tidspunkt ble det samme objekt i ennå en del av verden behandlet av gamle greske billed-huggere, hvor noen bilder viser Castor og Pollux av Dioscuria såvel som Helena og Nemesis med rester av eggskall på sine hoder; i overensstemmelse med gresk mytologi steg de frem av himmelegg.

Hvordan tok den merkelige ide om menneskets fødsel av et egg form?

Kunne det være ved analogi med fugler eller fisk? Men hvorfor falt de ned fra himmelen? En latin-amerikansk legende sier, at eggene falt ned fra himmelen i fall-skjermer? Mangelen på noen eksisterende tyding av denne art lar døren stå åpen for, hva som må synes å være en fantastisk antagelse: At legenden om himmeleggene i likhet med enhver annen myte eller legende kunne stamme fra ekte inntrykk av en virkelig begivenhet. En mann i oldtiden kan muligens engang ha sett en container med et menneskeligt vesen som falt ned fra himmelen og ha forestilt seg at den besøkende kom ut av et himmelegg.

Rumreisendes

"visittkort".

Under utgravninger i Japan på forskjellige tidspunkter fant arkeologer statuetter (dogu), som avbildet en slags mennesker eller antropoider i merkelige utseende "rumdrakter" og med hjelmer, som fullstendig dekket deres hoder. På hjelmene var det synlige merker av noe, som liknet briller, luftfiltre, antenner,

hodetelefoner og tilmed innretninger til nattesyn.

Det tyske tidsskrift Freie Welt har i sin utgave nr. 12, 1966, oppsummert Sovjetrusslands siste fremskritt innen for rumfart og avtrykt et utvalg av klippetegninger og fotografier av dogu under den humoristiske tittel: "Visittkort?", og erklært, at slike tegniner og statuetter kunne være blitt konstruert som bevis for, at Jorden en gang ble besøkt av vesener fra rummet.

Mange liknende klippe-tegninger er blitt oppdaget over hele verden.

Det finnes bilder av rum-menn på hulevegger i Val Comonique, de sveitsiske alper, Australia, i nærheten av Fergana og ved byen Navoi i det sovjetiske Centralasia.

Gåter, som kunne være begynt med et besøk fra rummet, er samlet i legender og myter. Legender fra Australia, Mellomøsten, Syd- og Centralamerika og Østen forteller alle om guders nedstigning fra himmelen. De byr tanken næring. (fortsettelse neste nr.)

MINE OPPLEVELSER AV DE SÅKALTE FLYGENDE TALLERKENER

Jeg lå svært syk i tarminflammasjon da jeg for første gang tok kontakt med et selskap som syslet med utforskning av Flygende Tallerkener. Jeg så deres annonse i en dagsavis. Jeg ble av dem henvist til en mann i Linköping. Han og jeg hadde noen opplevelser syd om Linköping i 1963. Av dem er tre særskilt betydningsfulle.

1. 14/6 så vi lysblink (først hvite, senere

overgående i orange) i en sky som nærmet seg fra vest. Den stanset i luften nær oss. Skyen formet seg til 2 søyler, derpå fløt den sammen til Adamskis tallerkenform, hvorpå den oppløstes. Alt skjedde lydløst.

2. 5/7 syklet vi sydover. Da fantes skyen i forveien over samme plass som vi hadde vår opplevelse forrige gangen. Idet jeg løftet hån-

den til hilsning, falt et skarpt hvittlysende lyn elektrisk sprakende fremfor oss i luften. Da vi kom frem til plassen under skyen, viste vi opp en plansje mot skyen, hvorpå vi tegnet figurer av Desmond Lilies bok "Flygende Tallerkener er landet". Da begynte skyen å flamme orange-farvet og beveget seg etter en stund sydover. I luften merktes et tordenliknende trykk. Vi fulgte etter skyen gående, men senere idet jeg ble redd avbrøt vi og dro tilbake hjem. Ingen andre lyder kunne høres utenom lynet i begynnelsen.

3. 26/7 idet jeg og den andre ved midnatt befant oss i nærheten av den plass, der jeg ble redd forrige gang, viste det seg en blinkende stjerne i øst. Den beveget seg fra syd mot nord og sluknet etter en stund. En halv time senere viste det seg en liknende blinkende stjerne i vest. Den beveget seg i samme retning. Like før den sluknet i Karls-vognen, falt en grønn-hvit kule ned i en bue over våre hoder og sluknet. Ingen lyd hørtes.

Mine øvrige opplevel-

ser:

4. 27/7 idet jeg ensom syklet to mil syd om Linköping, så jeg en sky lik de tidligere. Den sto stille. Etter en stund utgikk et nedadrettet tregrenet hvitgult lyn uten en lyd fra skyen. Derpå flammet hele skyen til orange-farvet og begynte å bevege seg sydover med stor hastighet. Jeg syklet hurtig etter, men tok feil i et veikryss og mistet skyen av syne.

5. 12/8 1964 befant jeg meg på en øy øst om Jakobstad i Finland, sammen med en kvinnelig kusine og hennes 12 år gamle datter. Først så vi en lys-sterk stjerne som med enorm hastighet beveget seg over oss fra øst mot vest. Etter en halv time kom en oval gjenstand rett ovenifra med rasende fart ned mot oss passerende alle regnbuens farver (6). Straks idet vi ble redd sluknet den et stykke over oss, og igjen ble røde gnister i et tynt skyslør som formet seg. Dette oppløste seg sakte. Ingen lyd kunne høres.

6. 26/7 1966 sto jeg alene på en balkong i mitt barndomshjem, Södra Vi, ni mil syd om Lin-

köping. En sterk lysende stjerne beveget seg fra syd mot nord. Jeg signaliserte ni ganger med min lommelykt mot den. Stjernen flammet da opp med et kraftigt lys. Siden gikk den tilbake til sin opprinnelige lysstyrke. Jeg signaliserte på samme måte igjen. Nå flammet stjernen opp ennå kraftigere, som en lyskaster mot meg. Den gikk tilbake til sin normale lysstyrke og gikk inn i Karlsvognen hvor den sluknet. Ingen lyd hørtes.

+

Observatøren ønsker å være anonym, og ber om at ENHVER som kan gi en forklaring eller en idé (hvilken som helst), om hva overnevnte fenomener var eller kunne ha vært, kontakter vedkommende. Brev til denne kan sendes til FAKTA? som skal formidle disse videre.

+

ETTERTRYKK av overnevnte opplysninger i sin helhet eller i utdrag er FORBUDT. Etter observatørens ønske er disse opplysninger kun forbeholdt FAKTA? for offentliggjørelse!

SIGNALISER TIL FLYGENDE TALLERKENER

Mr. Mark Dewey, fra London, England, har følgende råd å gi til de som ønsker å kommunikere med flygende tallerkener eller deres mannskap:

"Hvis du ser et romskip i eller rundt London, så send først en tanke av kjærlighet og velkomst til dem, signaliser så med billys eller med en lommelykt. Signalet er 2 korte, 1 lang og 1 kort. Gjenta dette 3 ganger. Hvis du er oppriktig, vil deres svar sees som et gnistregn rundt skipet, eller det vil skifte farve fra orange til rødt.

Befinner man seg utenfor London eller en annen stor by, så gå til et rolig sted som en øde strand eller et fredelig landskap, og gå i meditasjon. Kutt ut tankene fra den framre del av hjernen, konsentrer tanken i den bakre del av hodet om at et romskip skal nærme seg. Hvis det er et romskip i nærheten vil det så vise seg. Gi det korrekte

signal, og konsentrerer deg om dets landing. Ha litt tålmodighet og følg instruksjonene bokstavelig, og dine anstrengelser vil bli belønnet."

DET GRÖNA GULDET

er navnet på en ny svensk bok. Den er skrevet av Hellevi Lindahl, og har undertittelen "Möte med det kosmiska". Forfatterinnen har selv opplevd en hel del fenomen av oversanselig karakter, og det er disse opplevelser som har ført henne inn på nye tankebaner. "Det Grønne Gull" er ifølge filosofen C. G. Jung et alkemistisk Symbol for en høyere, universell bevissthet.

På bokens omslag står det: "Bokens fremste ledemotiv er også hvordan menneskets globale eventyr i en forvirret, skjebnesvanger tidsepoke skal bringes til en lykkelig slutt. I denne bok påvises bl.a. hvordan et for den store mengde stort sett ukjent, verdensomspennende broderskap arbeider for menneskehetens utvikling mot en høyere kosmisk bevissthet. De mektige ukjente krefter de råder over og de metoder de virker gjennom, gjør at ikke så mye fra denne virksomhet har kunnet komme til almen kjennskap. Men det kommer til å bli av alt større vekt at menneskeheten får vite noe om dette broderskap og om det arbeide det utfører".

Boken er delt inn i fire deler: Mitt möte med det kosmiska - Ett brospann i materien - Människa, känn dig själv! - "Det nya esséerdömet".

Boken er meget velskrevet og oversiktlig, og klargjør flere emner som bl.a. kirken går utenom og ikke kan forklare. I ett kapitel behandles f. eks. Kristendommen og reinkarnasjonslæren.

Forfatterinnen kjenner dessuten godt til Rudolf Steiner og hans tanker, som det refereres endel til.

Boken er god og kan spesielt anbefales alle som er interessert i emnet Kosmisk Filosofi.

"Det Gröna Gullet" er utgitt på Freijs Förlag, Box 24 049, 200 46 Malmö 24, og er den første boken forlaget utgir. Boken er på 180 sider og koster svenske kroner 24:- + moms.

MERKELIGE SELVANTENNELSER

Mennesker som i løpet av kort tid forbrennes uten å skade sine omgivelser! Gjenstander som begynner å brenne uten synlig årsak! Dette høres ganske skremmende ut! Vi kjenner til et hundretalls tilfeller hvor dette har skjedd, og vi står fremdeles maktesløse ovenfor denne ukjente "fiende" som plutselig slår til. Den første episoden vi kjenner og har dokumentasjon til er antagelig det amerikanske tilfellet ROONEY!

Pat Rooney og hans kone ble i 1885 forvandlet til noen forkullede rester av en ild som man antok kunne ha vært på over 2000 grader. En forbløffet politimann som kom til hadde rapportert ubetydelige skader på det øvrige rom, og hadde, forståelig nok, ikke noen forklaring til det som hadde skjedd.

Et annet velkjent tilfelle inntraff i St. Petersburg, Florida, juli 1951. En kvinne på ca. 80 kilo, mrs. Mary Reeser, ble forvandlet til en haug forkullede materie på noen få kilo av en ild som fortærte henne med utrolig hastighet. -Hvordan kunne en ild av slikt omfang rasere i et rom uten å skade dette, slik som tilfellet var med denne episoden? Man står ovenfor samme spørsmål uten å kunne gi noen brukbar forklaring.

Vanlige selvantennelser - som vi kan forklare - skjer for det meste med oljer, urene kull, vått høy og forskjellige lagerstoffer. Det er f.eks. vanlig at tvist etter en tids bruk innholder forskjellige oljer og oljeholdige stoffer, og selvantennelse er her ikke sjelden. Selvantennelse slik vi kjenner den her, skyldes forbindelse med luftens oksygen under varmeutvikling. Dersom varmen ikke får anledning til å unnvike, vil stoffet bli opphetet og antennelse skjer.

For å forbrenne en menneskekropp trenger man en temperatur på hele 1600 grader celsius. Det store dilemma er som nevnt; Hvordan kan et menneske forbrennes uten å skade sine omgivelser - og endog uten å skade sine egne klær og uten å svi håret. Mrs. Eva Ola Godfrey, 76 år, ble i Wichita, Kansas, i 1956 funnet død av forbrenninger. Liket var fullt

påkledd og hverken klærne eller håret var svidd.

I østre Kentucky i nærheten av Pikeville ble det for ca. 8 år siden, skrevet en god del i avisene om fire personer som ble brent til døde inne i en bil, uten at bilens ytre var noe særlig skadet. Ulykkeshendelsen ble ikke klarlagt.

Selvforbrenninger fra Norge er ikke kjent, men i Sverige ble for endel år tilbake en gutt funnet i en skog. Han var svært forbrent og død under mystiske omstendigheter.

Det er ikke bare mennesker som brenner - også gjenstander begynner plutselig å brenne helt uforklarlig. Kan dette fenomen også være årsaken til de mange uforklarlige branner som oppstår i Norge - og andre land - hvert år. Det skyldes ofte på det elektriske anlegget, men - er det virkelig rettferdig.

Selvantennelse hos mennesker og gjenstander skyldes sannsynligvis det samme. Alt er oppbygd av jordens forskjellige mineraler. Unntatt fra disse selvantennelser er selvfølgelig metaller.

Den 6. januar 1939 mistet to mennesker livet under en brann i Cabaret Casanova, og åtte personer ble skadet. Øyenvitner fortalte senere at det plutselig oppsto voldsom hete, og små hvite ildtunger skjøt plutselig frem fra gulv og vegger. I huset til William Hackler nær Odon i Indiana var det i løpet av en dag hele 28 uforklarlige branner. Like uforklarlig var de branner som oppsto i den nye Dominion Golf and Country Club, utenfor Windsor i Ontario. Det oppsto branner over hele huset i løpet av natten, og mens den skeptiske forsikringsmannen som kom for kontroll dagen etter sto å så på, slo det plutselig blå flammer ut fra en kost som begynte å brenne rett foran øynene på mannen.

28. april 1964, New Mexico, fikk en pike på ti år brannskader i ansiktet mens hun sto å så på et "sølvfarvet objekt" oppe i luften. Legen fant membraninflammasjon på begge øyner og første grads brannskader under øynene og på nesen. Politiet snakket senere med piken og fikk henne til å tegne det hun hadde sett. Hun hadde iaktatt det i fem - ti minutter. Det sto mot solen og var mindre enn et fly. Solforbrenning var det etter legens utsagn

ikke tale om. Moren fortalte senere at piken, Sharon Stull, i løpet av følgende måned økte med 10 kilo i vekt og vokste fem og en halv tomme.

Sistnevnte handelse har fått mange til å snakke om hemmelige våpen som brukes mot mennesker, av en fremmed rase ute i verdensrommet. Disse idéer er imidlertid oftest "ønskedrømmer" hos overspente personer og er ikke annet enn spekulasjoner. Årsaken til disse branner er sannsynligvis av en eller annen elektrisk natur, og kan også stå i forbindelse med magnetiske bølger. Vitnene nevnte jo også i to tilfeller som her er nevnt at det skjød ut henholdsvis "hvite og blå" flammer. De som har iaktatt en kortslutning ser straks en liten likhet. Det er også mulig enkelte mennesker er mer mottagelige for disse krefter. Hva disse krefter består i er fremdeles ubesvart. Vi trenger mer undersøkelse på dette området før noe sikkert kan sies, men det er ikke lett å starte noen forskning når disse brannene oppstår så uventet og raskt. En ting bør man imidlertid ikke glemme: Vitenskapen kan forklare HVORDAN elektrisitet virker, men den vet IKKE HVA elektrisitet er. Kan løsningen på en av elektrisitetens gåter finnes i disse merkelige selvantennelser?

INFRA-RØDT – EN SPENNENDE VERDEN

En av de mest interessante oppdagelser i de senere år er bruken av infra-rødt. Et hvert fysisk objekt på Jorden – et menneskelig legeme – en klippe, et stykke jern – gir fortløpende fra seg elektro-magnetisk utstråling i forhold til sin temperatur, på grunn av sine atomers og molekylers svingninger. Hvis temperaturen

er høy nok, vil en del av utstrålingen bli synlig som lys. Ved lavere temperaturer vil den overveiende del av utstrålingen falle i den infra-røde (under den røde) del av spekteret, såvidt under det synlige lys. Men meget mindre mengder vil gå enda lavere, i mikrobølge radioområdet.

Selv om de er usynlig,

kan disse utstrålinger bli oppdaget og målt. Liksom vårt øye adskiller en grønn gjenstand fra en blå, således kan infra-røde detektorer registrere fine (subtile) temperaturforandringer.

Praktisk nytte.

Infra-røde detektorer kan brukes til å oppdage skogbrann. Et indium-antimon krystall i et fly i 20.000 fots høyde kan se et lite bål bare 1 fot i tverrsnitt, lenge før en røykdott er synlig. Siden 1965 har nord-amerikas skogtjeneste brukt dette middel i håp om å minske nasjonens tap ved skogbranner.

"Med vår detektor har vi oppsporet skogbrann som var så godt skjult, at iakttagere fra fly umulig kunne oppdage dem, selv om de visste hvor de skulle se", sier St. Hirsch i Skogsel-skapets Nordlige Skog-brannlaboratorie, Montana.

Siden infrarødt kan oppdage branner, kan det også måle heteflekker på Jordskorpen. Forenede Staters geologiske oppmåling gjorde infra-røde studier på den Hawaiiske vulkan Kilauea, og på den nye øy Surtsey som eksploderte opp fra hav-

et ved Islands kyst i 1963. Disse studier avslørte underjordiske lava-kanaler som var usynlige på overflaten. Slike målinger hjelper til å underrette hvis undergrunnstemperaturen stiger, og kan således gi advarsel om truende vulkanutbrudd.

Surtsey nyter den ære av å være den første vulkan i utbrudd som samtidig ble målt av infra-røde instrumenter på marken, fra fly og fra rumfartøy (vær-satellit-ten Nimbus 2, aug.-66).

Infra-røde detektorer er allsidige.

De kan lokalisere varmekilder, hvis damp kan drive kraft-generatorer. Italia, New Zealand og de Forenede Stater produserer nå elektrisitet på denne måte.

De kan fungere som en slags "ønske-kvist" for å finne fersk-vann. Mens flybårne vitenskapsmenn på Hawaii forsøkte å finne skjulte lava-revner, ble de forbløffet over å finne vannområder langs kysten, som var 12 grader kaldere enn omgivelsene. Det viste seg å være fersk-vannskilder som munnet ut i havet, et stort hell for den vannfattige øy.

Siden 5% av verdens vannavløp er under havflaten, og således går tilspille, kunne slike oppdagelser hjelpe til å minske den økende vannmangel.

De infra-røde detektorer kan påvise på det menneskelige legeme at et unormalt varmt område kan skjule en sykdom.

De avslører de hemmelige natthlige dumpinger av industriavfall som forgifter elver og hever temperaturen.

De identifiserer forgiftninger fra bil-eksos og skorstener som forurenser luften.

De oppdager temperatur-forandringer i Jordens atmosfære som kan representere usynlig klarluftsuro, og - hvis teknikken er perfekt - advare piloter i tide og således unngå ulykker.

De fotograferer på rullebaner de kalde "spøkelsesaktige" skygger av fly, som har tatt av for opptil en time tidligere!

Dette er alt verdifull nytte. Men fra en vitenskapsmanns syn er en av infra-rødts mest lovende egenskaper, at det kan identifisere mange ting fra lang avstand, spesielt mineraler og planter. Man bruker et infra-

rødt spektrometer som måler det mønster av hetestraler, som er særegent for de forskjellige stensorter. På et infra-rødt fotografi av f.eks. en potetåker, kan det tydelig fremgå hvor enkelte syke planter forekommer.

Likeså på en hveteåker, og man kan i tide ta sine forholdsregler for å stoppe sykdommen. På et infra-rødt fotografi vil de friske planter være skarpt røde, mens syke planter er sorte.

Infra-rødt er allerede til stor nytte, men vil utvilsomt utvikles langt videre i fremtiden.

(National Geographic Magazine, januar 1970.)

MIKRO-BØLGER

Infrarødt er naturligvis bare en del av det elektro-magnetiske spekter. Andre bølgelengder kan også være nyttige for fjern-observasjoner, selv om de ikke er så godt undersøkt.

Mikro-bølger, disse kortere bølgelengder i radio-området (det er de som ligger til grunn for den susende lyd som høres mellom stasjonene,

når man stiller inn radioen) utstråler mere fra is enn fra vann. Merkelig nok vises derfor is varmere på mikrobølgemottakere enn vann. U. S. Coast Guard ispatrulje drar fordel av dette faktum, og mikrobølge-detektorsapparater er blitt i høy grad effektivt ved å påvise isfjell langs den nordatlantiske skipsrute.

Mikro-bølger kan også kartlegge regntunge sky-

er i vær-studier, og jordfuktighet og vannforekomster i hydrologiske- og jordbruksoppmalinger. Og ved å påvise atmosfærisk varmeomstilling som fører til "smogg" (røk - skodde), kan de bli nyttige forutsigere for kritiske luft-forurensninger. (National Geographic Magazine.)

SKARP KLAR

MØRKT BELTE

KORONA, KLAR GRØNNLIG

UFO observert
på Siggerud i
Eidsvoll den
25. og 27.
nov. 1968, kl.
0737 - 0820.

Objektet beveget seg langsomt fra Ø mot V, og sto av og til helt stille. Obj. var lyd-løst, og antatt å være litt større enn et vanlig fly. Klart vær.

Filosofisk förening i Linköping söker kontakt med alla intresserade av UFO, telepati, antroposofi, kosmiska symboler, för utbyte av erfarenheter och gemensamma studier och försök.

Svar til: BOX 6113, S-580 06 LINKÖPING 6, SVERIGE.

JORDEN AVGIR RADIOAKTIVITET TIL ROMMET

Kraftige utstrålinger registrert av satellitt!

Washington, 23. april. (New York Times) Jorden sender ut kraftige radioaktive strålinger i rommet på linje med de gåtefulle hyppige utbrudd som er observert fra enkelte deler av Jupiter, går det frem av en oversikt dr. Robert G. Stone i The National Aeronautics and Space Administration avgav på et møte i den amerikanske seksjon av International Union of Radio Sciende i tilknytning til en ukelang kongress American Geophysical Union nylig avviklet. Utstrålingene oppstår tydeligvis innen et begrenset område av den øvre atmosfære, og observasjonene er blitt registrert av radiosatellitten "Daddy Longlegs" som går i en bane 5800 kilometer over Jorden. Satelitten bærer sitt navn med rette, med sine to V-formete antenner er den over 350 meter lang. Den ble skutt opp i juli ifjor.

Satellitten har til oppgave å samle data fra den solbeskinnende nordlige og nattsvarte sydlige halvkule. Det var i det siste området utbruddene, som var helt sporadiske, ble registrert.

Ialt tre utbrudd fant sted mens satellitten krysset området mellom New Zealand og Marie Byrd-landet i Antarktis. Den andre gangen satellitten passerte dette området, fant det ikke sted noe utbrudd. Som en mulig forklaring på fenomenet, nevnte dr. Stone at noen naturlige prosesser ligner laser-funksjonen. Akkurat som en laser frembringer en sterk retningsdannet, ytterst intens lysstråle, må de prosesser man nu har registrert, kunne skrive seg fra en intens radioaktiv stråle. (Aftenposten, mrg. 24.4.69.)

Unn ikke noe menneske på jorden den glede å bringe deg til å hate. (Monrad.)

Vær stille, eller si noe, som er bedre enn stillhet. (Pytagoras.)

"TA' DET ROLIG, DR. CONDON - BARE SI DE IKKE TROR PÅ DEM!"